

Pekarová by ráda zrychlila

- CZ24 News | 17. října 2023

ČESKO: Top09 a její předsedkyně žije už dávno mimo realitu. Jejich neobliba je zjevná a samotná Markéta Pekarová Adamová je pro většinu národa vzorem neschopné pijavice přisáté na režimu. Volební modely přisuzují Top09 existenci v dalším volebním období mimo sedačky v Parlamentu, což MPA nebrání v představování vizí na další roky. Se svým proslulým arogantním výrazem hovoří o přijímání eura do roku 2030 a dalších výhledech České republiky.

Momentálně můžeme svírat ruce v pěst, kdykoliv někde začne sdělovat názory. Marketéři pracující na jejím vzestupu musí mít noční můru při každém jejím vystoupení, nicméně jako předsedkyně Parlamentu dostává stále mnoho prostoru k tomu, aby si národ mohl poklepat na čelo. Jenže život momentálně prožívaný mimo realitu způsobuje odtržení od ní a pravděpodobně přináší značné sebeuspokojení. Pravdou je, že dosáhnout na druhou nejvyšší ústavní funkci z křesílka operátorky či prodejce u společnosti poskytující mobilní komunikaci je vsutku obdivuhodný výkon. A to jak od Markéty, tak i od jejích voličů. Její euronionismus se stal toxickým a přes nulovou potřebu mít u nás euro jsou její názory z tohoto pohledu ukázkou myšlení ortodoxního příznivce či sluhy Bruselu.

Rozhodně v tom není sama. Petr Fiala prohlásil, že předvolebním výzkumům nevěří a ODS má velký předpoklad vyhrát volby. V době, kdy pokles důvěry ve vládní koalici dosáhnul pod 20%, byť právě tyto výzkumy stranám z Pětikoalice přisuzují společně v součtu těch procent cca 30, což opět svědčí o velké spící části národa, jsou jeho slova drzostí. Bazilišek v čele vlády přitom stále pokračuje ve lživé rétorice, a i přes mnoho důkazů o naprosto razantním otočení kormidla do protisměru proti předvolebním slibům je ODS stále druhou nejpreferovanější stranou. Jak je to možné, to opravdu netušíme. Jestliže se Pekarová Adamová dostala na piedestal Parlamentu z míst, odkud se chodí maximálně z jedné kanceláře do druhé ve stejné budově, pak udržet ODS stále na 15% v preferencích je ještě větší výkon. Copak jsou lidé, kteří nevnímají prolhanost blyštivého Péti, který nám sverepě tvrdil, že daně a koncesionářské poplatky nikdy nezvednou či že Green Deal nikdy ve velké míře podporovat nebudou? Přes zjevnou otočku mu opravdu ještě tolik lidí věří, že by mu znova dali hlas?

Naše vnitropolitická situace je skutečně tragická. Média lžou, a ta co ne, jsou pod dohledem BIS. Představitelé odporu, byť někteří si dělají jméno bizarními situacemi nebo virálními videi za hranicí vkusu, jsou zatýkáni. Sami o sobě jsou to často spíše komedianti neschopní udělat nic jiného než vést různě silné řeči, ovšem věci nijak neprospívají. Přesto mají plno příznivců, které spojuje jistá odpor vůči vládní klíce. Ta má však dostatek prostředků klauny opozičního dění na ulici eliminovat. Skutečně nebezpečné představitele odporu dehonestují liberální média, případně je naprosto ignorují. Snižují tím propagaci těchto jedinců schopných navázat na sebe dostatečný počet nespokojených občanů. Prostor jim poskytnutý se zužuje i na sociálních sítích. Cenzura pracuje systematicky a dostupnost článků je po času mnohem horší. Co se dříve ukazovalo automaticky, později je odsunováno níže tak dlouho, až se kontakt ztrácí. Přispívá k tomu jak lenost hledat si dříve oblíbené, tak i velká roztržitost snah vzepřít se režimu.

Občané se tak upínají spíše k stálícím. Dohadují se, je-li ANO či SPD skutečnou opozicí a komu z nich mají dát hlas. Pravdou je, že projekty mající šanci proniknout do Parlamentu postupně končí. Byli to Realisté, Svobodní, Trikolory a další, kdo vzbudili naději, aby později zapadli v propadlišti dějin. Zvláště u Trikolory došlo po výrazném vzestupu popularity k totálnímu zlomu a nyní o ní nikdo skoro neví. Co vedlo Klause ml. k odchodu a de facto znevážení ostatních členů strany, to netušíme, ale ten

impuls musel být závažný. Momentálně je na vzestupu PRO Jindřicha Rajchla. Je za tím mnoho mravenčí práce, ale jaký bude výsledek, to ukáže budoucnost. Protiliberální fronta se sice nadechuje, ale je obrovský tlak na to podržet ji pod hladinou.

Volby na Slovensku a v Polsku dopadly zajímavě. Návrat Fica je pro některé Slováky utrpením, pro jiné nadějí v tažení proti liberalismu v EU. Poláci si zvolili jinak. Stávající lídr PIS zůstal nejsilnější, ovšem nespojení volili opozici, jejímž představitelem je další eurounionista Tusk. Tím je dáno to, že Slováci se pokusí vrátit své zemi hrdost, zatímco Poláci jako by ji částečně zahodili. Co se bude dít u nás, to mohou naznačit eurovolby. Fiala může být výsledky varován a předvádět po zbylé dva roky další lopinky. Ukrajina už netáhne, Izrael a Palestina jsou tématem pro široký rozbor bez jasného výsledku.

Čím tedy může Fiala překvapit? Možná právě vsazením na zásadně Bruselu podlézající europanismus a na přijetí eura. Pořád se u nás najde dost takových, pro které je tato měna snem a ukázkou příslušnosti k EU. Neustálé omílání nepravdy, dle které je bytí v tomto zkaženém spolku jedinou šancí na přežití, přičemž hlavní roli při propagandě mají prolhaná a nedůvěryhodná média, ovlivňuje polovinu národa. A dává tím Fialovi další šance. Jenže euroskeptici volící subjekty vnímající EU negativně nemají koho volit, v podstatě zbývá jen SPD. A z toho Fiala vychází. Soustředí se na antibabišismus, protože vnímá Babiše jako jediného soupeře. A to mu stačí. Média v zádech, liberální finance a lži mu zajistily premiérské křeslo už jednou, určitě to zkusí znova. A český volič může být nakonec opět vzorem hlouposti a způsobit to, co se stalo v Polsku. My se těch liberálů budeme s našim přístupem a velkou naivitou zbavovat těžko. A důsledky budou tragické. Pekarové euro by byl další hřebíček do naší státnosti.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)